

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ДОСЯГНЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВЕТЕРИНАРНОЇ НАУКИ

МАТЕРІАЛИ

**Міжнародної науково-практичної
Інтернет-конференції молодих вчених**

20 жовтня 2022 року
м. Полтава

УДК 636.09
Д70

Досягнення та перспективи ветеринарної науки: матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет конференції молодих вчених 20 жовтня 2022 року м. Полтава

Збірник містить матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет конференції молодих вчених: «Досягнення та перспективи ветеринарної науки» з актуальних питань ветеринарної медицини

Редакційна колегія: *Кулинич С.М.* д. вет. н., професор, *Киричко Б.П.*, д. вет. н., професор, *Панасова Т.Г.*, к. вет. н., доцент, *Коломак І.О.*, доктор філософії.

Рекомендовано до друку Вченою радою факультету ветеринарної медицини Полтавського державного аграрного університету (протокол № 3 від 12 жовтня 2022 р.)

Відповідальний за випуск: к. вет. н., доцент Панасова Т.Г.

Відповідальність за зміст і достовірність публікацій несуть автори наукових доповідей і повідомлень

ЗМІСТ

Sysa P.S., Kulynych S.M, Jaśkowski J.M., Sobolewski J. СПІВПРАЦЯ ФАКУЛЬТЕТУ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ ПОЛТАВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО АГРАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ІНСТИТУТОМ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ УНІВЕРСИТЕТУ МИКОЛИ КОПЕРНІКА В ТОРУНІ, ПОЛЬЩА	8
Дахно І. С., Завгородній В. Т. АНТРОПОЗООГЕЛЬМІНТОЗИ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ТА ПІВНІЧНОЇ ЧАСТИНИ УКРАЇНИ	9
Дереза Ю. Ф. КЛІНІЧНІ ОЗНАКИ ПАНКРЕАТИТУ У СВІЙСЬКИХ КОТІВ	13
Дехнич І.С. ДІАГНОСТИЧНА СОНОГРАФІЯ ПРИ АБДОМІНАЛЬНІЙ ХІРУРГІЇ У ТВАРИН	15
Дмитренко Н.І., Попова Д.О. ЗМІНИ СКЛАДУ СЕЧІ ТА РЕЗУЛЬТАТИ УЗД НИРОК ТА СЕЧОВИВІДНИХ ШЛЯХІВ У ДОМАШНІХ КОТІВ З УРОЛІТІАЗОМ	18
Драган Л.П. Михайленко Н.Г. Берсан Т.О. ОЦІНКА ГІДРОХІМІЧНОГО СТАНУ ВОДОЙМИ РИБОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ	21
Євстаф'єва В. О., Коваленко О. В., Ісаєнко М. В. ОВОЦИДНА ДІЯ ДЕЗІНФІКУЮЧОГО ЗАСОБУ «ГЕРМЕЦИД-ВС» ЩОДО ЯЄЦЬ <i>HETERAKIS GALLINARUM</i>	25
Євстаф'єва В.О., Криворученко Д. О. КЛІНІЧНИЙ ПРОЯВ ДИРОФІЛЯРІОЗУ В СОБАК ЗАЛЕЖНО ВІД ПОКАЗНИКІВ ІНТЕНСИВНОСТІ ІНВАЗІЇ МІКРОФІЛЯРІЯМИ	29
Зарицький С. М., Локес-Крупка Т. П. СУПУТНЯ ПАТОЛОГІЯ ЗА ОЖИРІННЯ СЕРЕД СВІЙСЬКИХ СОБАК СЕРЕДНІХ ПОРІД	33

Іовенко А.В., Лумедзе І.Х. МАЛАСЕЗІЙНИЙ ОТИТ У СОБАК	35
Киричко Б.П., Сахарова О.Ю. ДІАГНОСТИКА ДИСБАЛАНСУ КОПИТА ТА ДЕФОРМАЦІЇ КОПИТНОЇ СТІНКИ У ВІСЛЮКІВ	37
Климась А. ТРАВМАТИЗМ КОРІВ	42
Коломак І.О. МЕТОДИКА НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ДИСЕРТАЦІЙНОЇ РОБОТИ	45
Корейба Л.В. РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ХВОРОБ ВАГІТНОСТІ У КРОЛИЦЬ	47
Кравченко С. О., Канівець Н. С., Шелудько А. О. УЛЬТРАСОНОГРАФІЧНІ ОЗНАКИ КИШКОВОЇ НЕПРОХІДНОСТІ У СОБАК	51
Крамаренко В.В., Зезекало М.А. ПРИКЛАД ЛІКУВАННЯ ЛАМІНІТУ У КОНЯ	53
Кручиненко О. В., Бондаревський І. Л. ПОШИРЕННЯ ПАРАЗИТОЗІВ ШЛУНКОВО-КИШКОВОГО ТРАКТУ ЖУЙНИХ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ (ОГЛЯД)	55
Кухаренко А.І. КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК ЕОЗИНОФІЛЬНОЇ ГРАНУЛЬОМИ В КОТА	58
Мельник М.В., Богуславська В.О. ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ АНТИБАКТЕРІЙНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ БДЖОЛИНОГО МЕДУ	60
Мельник М. В. Водарчук М.А. РОЛЬ ДЕЯКИХ ВИДІВ МІКРООРГАНІЗМІВ У ВИНИКНЕННІ ЗОВНІШНЬОГО ОТИТУ У СОБАК	62

Після проведеного протягом 4 місяців лікування спостерігали відновлення копитного рогу більш ніж 50% зачепної частини стінки. Лікування продовжено.

Висновок. Застосування корма Harvens для коней з ламінітом в поєднанні з локальним накладанням глину з оксидом цинку з додатковим застосуванням черевнику з матеріалом Absorbine Magic Cushion Xtreme EU та парентеральним введенням внутрішньовенним введенням мелоксивету в дозі 3,0 мл на 100 кг маси тіла тварин забезпечує поступове одужання тварини за тяжкого ламініту.

Література

1. Стоцький О.Г., Лазоренко А.Б. Розповсюдження та структура хірургічної патології у коней. Вісн. Полтав. держ. аграр. акад. 2004. №1. С.17-19.
2. Ветеринарна ортопедія; хвороби копит і копитаць / В.Б. Борисевич, Б.В. Борисевич, О.Ф. Петренко, Н.М.Хомин. Київ: учб і практ. посіб., 2007. 133с.
3. Ламініт. Причини, діагностика, лечение : веб-сайт. URL: http://equimedika.ru/library/index.php?ELEMENT_ID=64 (дата звернення: 30.09.2022).
4. Nassau, R.V. Пороки и болезни копыт: проблемы ковки: веб-сайт. URL: <https://profbook.com.ua/poroki-i-bolezni-kopyt-knyha.html>(дата звернення: 30.09.2022).

УДК 636.7:616.65-072

УДК 639.11.65:616.99:576:595.132.7

ПОШИРЕННЯ ПАРАЗИТОЗІВ ШЛУНКОВО-КИШКОВОГО ТРАКТУ ЖУЙНИХ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ (ОГЛЯД)

Кручиненко О. В., доктор ветеринарних наук, доцент
Бондаревський І. Л., здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії
 Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава
 (oleg.kruchynenko@pdaa.edu.ua)

Розвитку галузі тваринництва в Україні перешкоджають паразитози шлунково-кишкового тракту, які є досить поширеними у світі. Гельмінти спричиняють значні економічні втрати, пов'язані із зменшенням виробництва молока, зниженням маси тіла, недоотриманням приплоду, вибракуванням уражених туш і органів. З-поміж 15 публікацій, включених до мета-аналізу

було доведено, що загальна поширеність гельмінтозів шлунково-кишкового тракту становила 56,75 % (95 % ДІ: 56,23-57,28) [7].

На Харківщині у овець було виявлено трихурино-еймеріозну мікстінвазію, яка мала перебіг разом із шлунково-кишковими стронгілятозами, переважно у формі паразитозів. В той же час нематодіруси були найчисельнішим видом з-поміж стронгілят шлунково-кишкового тракту тварин [1].

Велика рогата худоба була інвазована стронгілятами шлунково-кишкового каналу з екстенсивністю інвазії від 12,0 % до 100 %. Найвищу ЕІ виявлено у тварин Житомирської, Київської – 100 % та Чернігівської – 73 % областей [4].

Встановлено, що у корів віком від 3 до 8 років зареєстровані найвищі показники екстенсивності інвазії за паразитоценозу (ЕІ = 24,1 %), до складу якого входять шлунково-кишкові стронгіляти із родів: *Haemonchus*, *Bunostomum* і *Oesophagostomum*. У сезонному аспекті пік інвазії спостерігається у зимовий період [5].

Результатами проведених досліджень у Полтавській області під час літньо-пасовищного періоду ступінь інвазованості великої рогатої худоби паразитами згідно копроовоскопічних досліджень становила 75,0 %, овець – 20,0 %. Фауна збудників інвазій у великої рогатої худоби була представлена нематодами *Trichuris* spp., трематодами *Fasciola hepatica* та кокцидіями *Eimeria* spp. Водночас у овець було виявлено нематод ряду *Strongylida*, видів *Strongyloides papillosus* і *Trichuris* spp., а також кокцидій *Eimeria* spp. Визначено, що паразитози у великої рогатої худоби переважно перебігають як моноінвазії (83,33 %), у овець – поліінвазії (71,43 %). У овець найбільш поширеними були двокомпонентні (90,48 %) асоціації стронгілоїдесів та шлунково-кишкових стронгілят, стронгілят і еймерій, стронгілоїдесів та еймерій. У великої рогатої худоби виявлено двокомпонентну трихурино-еймеріозну інвазію [3].

Повідомлень про захворюваність на фасціольоз дрібної рогатої худоби на території України вкрай мало. В одній із публікацій є згадка про гельмінтофауну овець і кіз Дніпропетровської області. Встановлено, що у дрібної рогатої худоби паразитує лише *F. hepatica* [2]. На території Одеської області також зареєстровано фасціольоз у овець у складі мікстінвазії [6]. Даних щодо паразитування *F. hepatica* у овець та кіз в господарствах України вкрай мало.

Поширеність нематод роду *Trichuris* spp. серед овець у центральних та південно-східних областях України становила 65,9 % [8].

Висновки

Таким чином, вплив шлунково-кишкових нематод на організм жуйних тварин в Україні, протягом останніх років основна увага приділялася дослідженню цих паразитів, а також покращенню заходів боротьби. Однак поширення антигельмінтної резистентності призвело до збільшення потреби в стратегічному та інтегрованому контролі над паразитами з розширеними компонентами управління та зменшення використання антигельмінтиків. З цим зосереджується підвищена потреба досліджувати та розуміти епізоотологію (поширення та сезонні моделі передачі захворювання в різних кліматичних зонах) різних видів шлунково-кишкових нематод та стійкості до них антигельмінтиків із застосуванням практичних та надійних методів.

Перспективи подальших досліджень. Планується у подальших дослідженнях розробити заходи щодо боротьби та профілактики паразитозів у жуйних тварин.

Література

1. Бирка В. І., Мазанний О. В., Нікіфорова О. В. Еймеріозно-трихуриозна інвазія овець (поширення, прояв та лікування). *Проблеми зооінженерії та ветеринарної медицини*. 2017. Вип. 34 (2). С. 282-287.
2. Бойко О. О. Гельмінтофауна овець і кіз Дніпропетровської області. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія : Біологія. Медицина*. 2015. Вип. 6 (2). С. 87–92.
3. Євстаф'єва, В. О., Кручиненко, О. В., Мельничук, В. В., Михайлютенко, С. М., Корчан, Л. М., Щербакова, Н. С., Долгін, О. С. Епізоотологічні особливості перебігу паразитозів у великої рогатої худоби та овець у літньо-пасовищний період. *Вісник Полтавської державної аграрної академії*. 2020. № 3. С. 205–212. <https://doi.org/10.31210/visnyk2020.03.23>
4. Овчарук Н. П. Епізоотологія шлунково-кишкових стронгілятозів великої рогатої худоби на території України. *Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького*. 2010. Т. 12. № 2 (44). С. 230–233.
5. Паразитоценози великої рогатої худоби центрального регіону України. О. В. Кручиненко, М. П. Прус, С. М. Михайлютенко: монографія. К.: «ЦП «КОМПРИНТ», 2020. 264 с.
6. Півень О. Т., Богач М. В. Поширення змішаних кишкових цестодозів овець у господарствах Одеської області. *Ветеринарна медицина: міжвід. темат. наук. зб. – Харків*. 2016. Вип. 102. С. 176–179.
7. Kruchynenko, O. V., Mykhailiutenko, S. M., Petrenko, M. A., Kuzmenko, L. M. Prevalence of gastrointestinal helminths in ruminants in Ukraine: A 5-year

meta-analysis. *Biosystems Diversity*. 2021. Вип. 29 (3). 251–257.
<https://doi.org/10.15421/012131>

8. Yevstafieva V.A., Yuskiv I.D., Melnychuk V.V., Yasnolob I.O., Kovalenk, V.A., Horb K.O. Nematodes of the Genus *Trichuris* (Nematoda, Trichuridae) Parasitizing Sheep in central and South-Eastern regions of Ukraine. *Vestnik zoologii*. 2018. No 52(3). P. 553–556. [doi: 10.2478/vzoo-2014-0053](https://doi.org/10.2478/vzoo-2014-0053)

УДК: 636.8.09:617.587:616.513–07

КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК ЕОЗИНОФІЛЬНОЇ ГРАНУЛЬОМИ В КОТА

Кухаренко А.І., здобувач вищої освіти ступеня магістр*

Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава
 (anna.kukharenko@st.pdaa.edu.ua)

Актуальність проблеми. Комплекс еозинофільної гранульоми котів (ЕГК) є досить поширеним у ветеринарній дерматології. Він включає групу реакцій, які впливають на шкіру, ротову порожнину та слизові оболонки котів. В групу ризику входять ті тварини, в яких реєструють послаблення імунітету, хронічні хвороби, часті алергічні реакції, тощо.

Комплекс еозинофільної гранульоми має три форми: еозинофільна виразка, еозинофільна бляшка та власне еозинофільна гранульома.

Еозинофільна (індолентна) виразка – з'являється на верхній або на нижній губі кота. Має коричнево-жовтуватий колір, не кровить, не свербить та не болить. Розмір виразки залежить від стадії хвороби.

Езофільна бляшка – має чіткі контури, на відміну від еозинофільної виразки. Обмежені, підняті, круглі або овальні ураження, які часто є виразковими. Зазвичай вони розташовуються на животі або стегнах.

Еозинофільна гранульома – це масове вузликове ураження, що містить еозинофіли, як правило виявляється на задній частині стегон, на морді або в роті [1].

Причинами виникнення можуть бути неспецифічні алергічні реакції, укуси блох чи інших комах, харчова алергія, грибкові дерматити та генетична схильність.

Діагностика: для встановлення точного діагнозу необхідно провести біопсію ураженої ділянки шкіри чи слизової оболонки. Також дуже важливо зібрати повний анамнез, виявити як часто поводяться обробки від бліх, чим харчується кіт, чи були супутні захворювання. Додатково призначаються зішкріби зі шкіри для виявлення бактерій та грибків, загальний аналіз крові.

* Науковий керівник – кандидат ветеринарних наук Звенігородська Т.В.